

[Oluf Pedersen.]

protesteret, og talte i den forbindelse om grundskyld og bygningsskat. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: hvor i landet har husmandsforeningerne protesteret imod grundskyld? I Vestjylland var det sådan, at man indkaldte til protestmøde, og der kom også et forslag fra landboforeningerne, som indeholdt en protest både imod stigningen i bygningsskatterne og stigningen i grundskylden, men den gik ud af udtalelsen, fordi husmandsforeningerne ikke ville være med. Og det ville være helt urimeligt, om husmændene havde protesteret imod grundskyld, eftersom de gennem talrige udtalelser på det jyske sendemandsmøde netop er gået ind for gennemførelse af fuld grundskyld. Hvorfor står så det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) og fortæller, at husmændene protesterede imod grundskylden? Det er slet ikke rigtigt. Men når det ikke er rigtigt, er der slet ingen baggrund for det forslag, man kommer med. Og al den uro, man fortæller om! Hvorfor skulle der også være uro over, at man får en forøget grundskyld, når det giver mulighed for nedsættelse af andre skatter, oven i købet med et dobbelt så stort beløb, medens man modsat, når man nedsætter grundskylden og lægger beløbet over på de andre skatter, skal have det dobbelte beløb i skat.

Til gengæld har man så denne overvæltning, så man eventuelt kan vælte det over på andre, men én ting er i alt fald klar: den overvæltning, som finder sted, rammer produktionen og først og fremmest eksporterhvervet, og jeg synes ikke, at man her kan gøre sig til talsmand for større skatter på produktion og omsætning og bagefter tale om den store stigning, der har været i landbrugets omkostninger, for landbrugets omkostninger er jo delvis netop et produkt af de skatter, man har lagt på produktionen. Man har ved skattesystemet givet en omkostningsstigning. Hvis man i øjeblikket havde lagt skatten på jorden, havde man fået lavere salgspriser, billigere adgang

til jorden for de unge, lavere omkostninger og bedre rentabilitet i landbruget, altså lige det stik modsatte.

Det var det, vi undersøgte i grundskyldskommissionen. Der havde vi tid til at drøfte sagen igennem, og vi blev nogenlunde enige, bortset fra dem, som ikke ville være enige. De sagde selv, at de ville ikke, de var ligefrem bange for at blive omvendt. Jeg synes, at det, som er fornuftigt og rigtigt, bør man også anerkende som sådant, og det er mit håb, at det foreliggende forslag til grundstigningsskyld må komme igennem det høje ting i en forbedret skikkelse, forhåbentlig allerede i dette folketingsår. Hvis det ikke kan lade sig gøre, får vi i alt fald at se, hvem der er modstandere, og hvem der er tilhængere, og så kan vælgerne dømme os imellem.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til de af regeringen fremsatte og i dag til behandling værende lovforslag. Tilslutningen har haft noget forskelligt omfang.

Det, det drejer sig om, er jo forslaget om grundstigningsskyld, bestemmelserne om ejendomsskyldens fiksering, forholdet mellem ejendomsbeskatning og personlig beskatning, fortrinsvis i sognekommunerne, om vi skal gå over fra ligningsforholdet til udskrivningsforholdet med rateskala, hvilke kommuner der skal have rateskala, og endelig den såkaldte 20 pct.s regel inden for den kommunale beskatning for enhver indtægt, der ligger over 20 000 kr.

Flere af de ærede ordførere har henvist til deres tidligere udtalelser vedrørende grundstigningsskyld og har ikke villet genoptage diskussionen herom i dag. Dog har såvel det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen helliget forslaget om grundstigningsskyld en del af deres taletid.

Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at det har ikke generet mig som nationaløkonom at fremsætte dette forslag. Jeg ved ikke, om det ærede